

אגודת - אגודת חובבי תורה ודארת
 אגודת חובבי תורה ודארת
 אגודת חובבי תורה ודארת
 אגודת חובבי תורה ודארת

בס"ד. ש"פ מקץ, שבת הנוכה, מכה"ח טבת ה'תשס"מ.
 נתנת התי' בלתי מוגה

ת"ר, נר הנוכה, מצוה להנחיה על פתח ביתו כמתחיל, ובגמרא אמרו מצוה להנחיה בטפח הממול לפני כו' כ"ק מ"ח אדמ"ד במאמר משמאל ומוזוה מלפניו. ומדייק בזה כ"ק מ"ח אדמ"ד במאמר ד"ה זה דשנת ה'תש"ד, ולפני ארבעין שבין, דכיון שעברו מאז ארבעין שנים, מבלתי שעה"י היגיעה והלימוד כדורש במאמר זה, אפשר להיות קאי איש אדעתו, דר"ב, 14, מהו ענין נר הנוכה שצ"ע על פתח ביתו מבחוץ דיקא, ומהו שנר הנוכה הוא משמאל ומוזוה היא מלפניו. דגם בענין זה ש"ח צ"ע על פתח ביתו מבחוץ ה"ה שונה במצות המוזוה.

דוחקן ענין המוזוה הוא בשביל הבית שבפנים, וכמוכח מה שח"ת של חש"י שד"ר, הכותב על המוזוה, הוא שומר ללחות ישראל (או שומר יצירת ישראל), היינו שענינה, הוא לשמור על מה שבפנים, משא"כ ג"ח ענינה הוא פוסח את הבית, וכפי שמביא בהאמל הנפק"מ להלכה, דמוזוה החוצר אינו פוסח את הבית, משום שאיך להיות מוזוה מיוחדת בבית לשמור על הבית, משא"כ ג"ח שהי"ק בפתח חוצר פוסח את הבית, מכיון שצ"קו הוא לזאת ברוח. ואין שלכאורה טעם

פוסח את הבית, הוא משום פרסומי ניסא, צ"ע שחנוכה ופורים זה נצח והחל תהיה צ"ע הענין דפרסומי ניסא, (ועד שחנוכה ופורים זה נצח והחל תהיה שוקיף המנוגן לפעמים ברנא אחת), ומ"מ שם פרסום הנה הוא בבית הגבט, שצ"ע ברב עם הדרה מלפניו, וא"כ מדוע נקבע ענין פרסומי ניסא דחנוכה דיקא בהארת העולם בחוץ. ועוד

ולקודם הביתא ברוח, דענין זה מה שג"ח משמאל ומוזוה מלפניו וקשור ג"כ עם עם אופן הפעולה, והפעולה בימין ענינה הוא הפעולה בפנים, ואילו הפעולה בשמאל חנוכה הוא לפעול גם בחוץ. והחפוש ביניהם הוא צ"ד החפוש בין מ"ע לפנות פ"ח, רמ"ע עיקר ענינם הוא לחקו את ענין קו הימין, ואילו (מל"ח) ענינם הוא כבר גם את קו השמאל (ע"י דוח"י). וזהו החפוש בין מוזוה ונ"ח, דענינה של המוזוה היא, כחוכמה בפעולות, להורות שכל עניני האדם והפעולות לשורים עם אלקות, וכפעולות מ"ש במוזוה שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, שחכמ"ה הוא אחד בכל העולם, ב"ד רוחות וכו' וקיעים ואריו, וגם אומרים דהמוזוה ענינה הוא ה' ישמור צאתו

- (1) שבת כא. ב. (2) שם כב. א. (3) סו"ט תש"ד ע' 81. (4) ע"ח. ה. (5) סו"ט תש"ד ע' 81. (6) כל בו ת"ל מוזוה (וחא כודכ משה י"ד ספ"ח).
- (7) ראה ע"ח שער חנוכה פ"ד. (8) ראה הקדמת ח"צ (פתח אריות).
- (9) משלי יד, כה, וראה מנ"א א"ח סו"ט סק"ג. (10) ראונו ו. ג. (11) ראה ברכות יג. ב.

פדה כשפיום נגשי

על מנת, דכל הנותן בעין יפה הוא נוחל 27, היינו שהחזרה נחנה בעין יפה למקבלי החזרה, מ"מ היא נקראת בברכה חרות, וחרות של חכב"ה, היינו שגם בחיותה קפסה ניכר בה שהיא חרות של חכב"ה. וע"ד המבואר 28 בענין דוד שחי' מתאר תורה שלמעלה עם חכב"ה, היינו שהמשיר בחורה בתי' נותן החזרה, ואינו גם מה שמסיים ראוי כמו ממשיר, דהחידוש בענין שלום רב הוא, דלא רק שהמשיר אינו ממשיר ומקוץ את האדם, היינו שבנוסף אין כאן ענין של מליחה, אלא שכל מצאיות המכשיר כמליה מעריקא, שאין גם אפשיית לענין מצאיות של ממשיר, שהיו ענין שלום רב, שאין כלל מצאיות של מנוג, היינו על שאינו יוכל לזוהק גם לאתר.

וחזו פדה בשפיום נגשי מקרב ק"י כי ברבים היו עמד, דעיקר ענין חפדי' בשפיום נגשה ע"י החזרה דיקא, דע"ז פועל שיהי' ברבים היו עמד, היינו שמהם גם את הרבים המנגלים אפרי, וכמסתו הענין שגם אנשי אבשלום התמלצו לשלום של דוד 29, ועי' שנספל יחירה מה, כפי שיהי' ענין פדה בשפיום נגשה, שמתבטל נמלר כל מצאיות המנוג, בהאולה האמיתית והשלימה, שבאים אף שלישות וואר, ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אצקו בה מלשית השנה ועד אחריה שנה 30, ובשלימות העם, בנעלנו ובקנינו גו' בבנינו ובבנותינו 31, ומחול שלישות החזרה, דלפ"ג השלימות נעשים חוט חמשולש, שהולכים קבל פני משית צדקנו בביהמ"ק השלישי, ויקליים חענין דביקש יעקב לישב בשפירות 32, ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשור 33, הענין דאבוא אף אדוני שערה 34, במחרה בימינו ממש. ולפי זאת אמת אמר חובבי תורה ודארת

- (27) כ"ב ג. א. א. לקי"ח שלח בא. א. וכל"מ. (29) יודשלימי סוטה פ"א סו"ח.
- (30) עקב א. י. ב. בא י. ב. (31) בא י. ב. (32) ולפי ריש פרשתו. (33) עובד במספן.
- (34) ראה ריש"י ושלח לג. יד.

נתנת התי' בלתי מוגה

הפירודים שבפסקוקי²¹ והשבת חי' רצה מן הארץ²², מעבירין מן העולם, ולמעלה מזה משבתין שלא ייקני, ע"ד²³ שמש גזירי אבד מן העולם כו', ובעבודת האדם הי"ע עבודה (המשוּבָּה) דכ"ד²⁴ המלמד בן עם הארץ חורה כו' עליו נאמר²⁵ אם חוציא יקר מוצר, דע"י מעלה ענין המשוּבָּה באים לענין ועליו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשן והיתה לה' המפורסות²⁶, ואן יחייז ז' רועים ושמונה נטיכי אדם²⁷, שזה קשור לחנוכה, כמבואר בסת"פ²⁸ פת"צ חת"צ מצות ז' אב"מ²⁹ ר' האמצעי, שפירש³⁰, ובת"א פירשין חוקק³¹ ובשעת אורה ז' אב"מ³² ר' האמצעי, והקיצו ורננו שוכני עפרו³³ והם בחוכם, כביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויולדנו קוממיות לארצנו, והם בחוכם, ושמות עולם על ראשם³⁴.

----- * -----

- (21) ח"כ עה"פ. (22) בחוקותיו כו'. ו. (23) ראה סנהדרין נט. ב. (24) ב"מ פת. א. (25) ידמ"ט, י"ט. (26) עוב"י בסופו. (27) מכה ה. ד. וראה סוכה גב. ב. (28) ער. סע"א ואילן. (29) ראה אה"ח חנוכה כד' ה' ע' חתקלא. ופרד. (30) מקל לג. ד. (31) ישע"י כו'. י. (32) שם לה. י. מא. יא.

הנחת התי' בלתי מוגה

ובואר¹². אמנם גר חנוכה ענינו המלחמה עם הלעז"י. שגם במקום החולש, שמאל, גם שם חתי' המשכת אלקות.

וביאר הענין הוא. דהנה גם חנוכה הי' כעת מלחמה חיונית, שמלחמתה הייתה פנימית ביהו"ט, איכנתה זהם עצם ענין לימוד חזרה וכו', ורק מלחמתה הייתה שלא יהי' באופן של חרות חוקי רצונ' חרותו חוקיו של הקב"ה, וע"כ שאמרנו: כחבו לכם על קדן חסור שאין לכם חלק בארצו ישראל. וזה גם מה שסימאנו כל השמונים שבחי"כ, היינו דאן שהיו שמונים בחי"כ ובמ"ד וכו', מ"מ סימאנו אותם. וע"י המלחמה אהם, באופן של מס' ג' צמ"ד נסע הנה דמסרה גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים כו' וזוהי ביד עוסקי חרות, דע"י שתעבודתה הייתה במס' ג' שלמען מסד החשת', ע"ז נמשך גם הנהגות וחנו למען מסד החשת', וענין זה הוא גם במ"ש¹²: וזדים ביד עוסקי חרות, כי הקליטות מקבלים חיותם באופן של חנפ"ט, כמאמר¹⁶ אשר נאכל במצרים חנפ"ט¹⁶, היינו שהם מקבלים חיותם ממקום נעלה, מביה' מקיף, ולכן הם גבורים וזדים כו', וכרי צדקתם בהם צריך דמס' ג' מיוחדת, דכ"ד נאמר¹⁷: ולק אחכם ידעתי מכל העמים על כן אפקוד עליכם גו', שתעבדו היא באופן של יגיעה וקא חינו, וזהו ענין המס' ג' נגד היוונים, שעומדים בנסיון ומתגברים עליו. דהצורה היוונית במשטח הייתה בזמן חנוכה, אצל בזמן היה ידוע מ"ש ב"ק אדמ"ר האמצעי ברלש ספרו שער חשבונית¹⁸, שכל הנוציות והשמות שהיו בומנים והם ככל נגמרו ולא יחיי עור. דמהו מופת, שענין זה הי' רק אז, ולכן עתה תעבודה היא רק ברחמי' קהארי את חושל העולם כו'.

- וזהו כללות ענין גר חנוכה, השייך כהתי' שמאל, וענינו הוא קהארי ברה"ר, כי (כ"ד) שחוכנו הוא המלחמה נגד מלכות ית', לכן צריך קהארי גם את החוק, ועל דכ"ד ריג'א דתלמודאי אוחיות מורד¹⁹, היינו שכלם גם ריג'א²⁰ דתלמודאי, וכ"כ הפירושים שבענין דכ"ד, ביטולם פנמול ועל להפיקם לשוב, שהם ע"ד ב' (12) חתלים קבא. ה. וראה חזק ח"ג רטג. ב. (12) נוסח על תמיס. (13) ראה ח"י מאי תנובת חש"א. ועוד. לתי"ש ח"ג ע' 815. חס"י ע' 329. חס"ג. (14) ב"מ פ"ב, ד. וראה ח"א רשב"ל. א. (15) ראה חז"ג קת. א. וראה אה"ח ערכים על ארמקיס. (16) ראה חזק שם. (17) עמוס ג. ב. וראה גם אה"ח שם. (18) ה. ב. (19) ראה סו"ח מנחת משושק חת"ח. ח"י ח"י גר חנוכה חת"ח. ועוד. וראה לקי"ש ח"ח ע' 448. חס"ג. (20) לתי"ח מסו"ח מנחת משושק חת"ל.

הנחת התי' בלתי מוגה